

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/15/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5418200196
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5418200196.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci navrhovateľky (oprávnenej): W. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XXX, právne zastúpená: JUDr. Lena Mišalová, advokátka, so sídlom H. V., C. XX, proti povinnému: F. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U., adresa na doručovanie: M., J. G. M. XX, o vzájomnom návrhu povinného na zrušenie vyživovacej povinnosti, na odvolanie navrhovateľky a povinného proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 10Pc/2/2018-101 zo dňa 29. októbra 2018 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 10Pc/2/2018-114 zo dňa 4. februára 2019, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že počnúc dňom 22.2.2018 z r u š u j e vyživovaciu povinnosť povinného voči navrhovateľke, na ktorú bol povinný naposledy zviazaný rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 5P/27/2011-26 zo dňa 30.1.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9CoP/46/2012 zo dňa 21.6.2012 vo výške 80 € mesačne.

Vo zvyšnej časti vzájomný návrh povinného na zrušenie vyživovacej povinnosti voči navrhovateľke z a m i e t a .

Rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým navrhovateľku zaviazal zaplatiť predkladateľovi Mgr. Y. Y. odmenu za prekladateľské úkony a náhradu výdavkov v rozsahu 100%, p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zrušil vyživovaciu povinnosť povinného voči navrhovateľke odo dňa 16.06.2018 a vo zvyšnej časti vzájomný návrh povinného na zrušenie vyživovacej povinnosti zamietol. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Dopĺňacím rozsudkom zaviazal navrhovateľku zaplatiť prekladateľovi Mgr. Marcelu Maslovej odmenu za prekladateľské úkony a náhradu výdavkov v rozsahu 100%.

2. Vychádzal zo zistenia, že o výživnom pre navrhovateľku bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 5P/27/2011-26 zo dňa 30.01.2012, ktorým bolo terajšiemu povinnému ako otcovi uložené platiť na výživu v tom čase ešte maloletej terajšej navrhovateľky po 80,- eur mesačne vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej W. počnúc dňom 01.10.2011, pričom vo zvyšnej časti bol návrh otca na zníženie výživného zamietnutý. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9CoP/46/2012 zo dňa 21.06.2012 dňa 28.06.2012. V tom čase bola maloletá W. žiačkou 9. ročníka základnej školy. Po skončení základnej školy navrhovateľka pokračovala v štúdiu na Evanjelickom lýceu v Bratislave. Po ukončení tohto stredoškolského štúdia (od 20.09.2017) navrhovateľka už ako plnoletá pokračovala v štúdiu na Kolégiu

Antona Neuwirtha v Ivanke pri Dunaji, pričom toto štúdium bolo jednoročné a prebiehalo formou večerných seminárov (pondelok od 17.00 do 21.00 hod., utorok od 17.00 do 21.00 hod. a štvrtok od 17.00 do 21.30 hod.) a povinných dvoch rozvojových víkendov v mesiaci. Navrhovateľka v ňom absolvovala kurzy Morálna filozofia, Kresťanstvo a kultúra, Politická filozofia, Slovenská história 19. a 20. storočia, Úvod do teológie, Umenie, interpretácia a my, Vybrané metafyzické problémy, kolokviá s inšpirujúcimi osobnosťami, Život v kresťanskej komunite. Tento jednoročný program je pokladaný za „fulltime“ študijný program. Štúdium na tomto Kolégiu navrhovateľka ukončila absolvovaním záverečnej skúšky a obdržaním diplomu dňa 15.06.2018, čím navrhovateľka oficiálne ukončila toto štúdium. Počas štúdia na Kolégiu si navrhovateľka na základe dohody o pracovnej činnosti zo dňa 15.11.2017 brigádnicky privyrábala v organizácii Leaf, kde si takto podľa jej vyjadrenia zarobila okolo 50,- až 60,- eur mesačne. V školskom roku 2018/2019 bola následne prijatá na New York Univerzitu - pobočka Shanghai s termínom nástupu september 2018, kde jej bolo zároveň poskytnuté štipendium. V tomto školskom roku však navrhovateľka na túto zahraničnú vysokú školu nenastúpila s odôvodnením, že nezohnala finančné prostriedky na toto štúdium od sponzorov, keďže štipendium jej pokryje len polovicu týchto nákladov. Preto sa jej termín nástupu na túto univerzitu posunul na september 2019 a dovtedy sa chce niekde zamestnať. Nakoľko mal za preukázané, že navrhovateľka dňa 15.06.2018 oficiálne ukončila štúdium na Kolégiu Antona Neuwirtha v Ivanke pri Dunaji, čím nepochybne nasledujúcim dňom získala schopnosť sama sa živiť a vo vysokoškolskom štúdiu už v súčasnosti ďalej nepokračuje a mieni sa zamestnať, zrušil vyživovaciu povinnosť povinného nasledujúcim dňom, t.j. dňom 16.06.2018.

3. Pokiaľ žiadal povinný zrušiť vyživovaciu povinnosť počnúc dňom 01.07.2017, tento návrh zamietol ako nedôvodný, nakoľko mal preukázané, že navrhovateľka po ukončení stredoškolského štúdia od septembra 2017 nastúpila na jednoročné štúdium na Kolégiu Antona Neuwirtha v Ivanke pri Dunaji, čím si touto formou štúdia nepochybne prehlbovala svoje dovtedajšie stredoškolské vzdelanie, ktoré bolo vzdelaním všeobecným a zároveň si štúdiom na tomto kolégiu zabezpečila základ pre štúdium na zahraničnej vysokej škole, na ktorú bola prijatá od septembra 2018 (hoci na ňu v tomto termíne nenastúpila s odôvodnením, že má povolený odklad na september 2019), keďže štúdium na zahraničnej univerzite je nepochybne štúdiom špecifickým. Z týchto dôvodov vyhodnotil štúdium na Kolégiu ako účelné. Počas tohto štúdia si navrhovateľka časť nákladov financovala zo svojej brigádnickej činnosti. Navyiac o vyživovacej povinnosti bolo naposledy rozhodované ešte v čase, keď navrhovateľka bola žiačkou 9. ročníka základnej školy a odvtedy k zvýšeniu výživného určeného vo výške 80,- eur mesačne nedošlo.

4. Návrhy na doplnenie dokazovania zamietol, nakoľko vykonanie týchto dôkazov bolo pre rozhodnutie súdu o vzájomnom návrhu povinného na zrušenie vyživovacej povinnosti bezpredmetné.

5. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP).

6. Vzhľadom na to, že navrhovateľka v konaní o zvýšení výživného predložila listinný dôkaz v cudzom (anglickom) jazyku, s ktorým prekladom do slovenského jazyka boli spojené trovy a následne zobrala svoj návrh na zvýšenie výživného v celom rozsahu späť, t.j. procesne zavinila zastavenie konania o tomto návrhu (§ 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku - ďalej len CSP), analogicky postupujúc podľa § 259 CSP uložil navrhovateľke povinnosť zaplatiť prekladateľovi Mgr. Marcelu Maslovej odmenu za prekladateľské úkony a náhradu výdavkov v rozsahu 100%, pričom o výške týchto nákladov bude rozhodnuté samostatným uznesením.

7. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku o zrušení vyživovacej povinnosti počnúc dňom 16.06.2018 a nie dňom 01.07.2017 podal odvolanie povinný. Poukázal na to, že navrhovateľka skončila 5-ročné štúdium na Evanjelickom lýceu v Bratislave v roku 2017 s vyučovacím jazykom anglickým, znalosťami nemeckého jazyka a bola schopná sa sama živiť. K jej tvrdeniu, že mala záujem študovať na vysokej škole v Slovenskej republike odporuje list, ktorý mu adresovala zo dňa 25.07.2016, správne malo byť 2017, že potvrdenie o štúdiu mu môže zasláť až v mesiaci október 2017. To, že bola zamestnaná dokazuje, že dňa 04.09.2017 zaplatila školné vo výške 1.782,- eur za školský rok 2017/2018 na ročnom študijno-formačnom programe Kolégia Antona Neuwirtha, lebo nebola prijatá na vysokú školu. Navrhovateľka neabsolvovala riadne štúdium, čo dokazuje aj to, že platila cestovné v celom rozsahu, nakoľko riadni študenti majú cestovné zadarmo a jej matka nemala nárok na prídavky na dieťa. Kurzom sa nepripravovala na svoje budúce povolanie a mala dost času, možností a schopností sama sa živiť. Navrhovateľka chcela len čo najdlhšie poberať od otca výživné a v čo najvyššej výške. V dôsledku

nesprávnej výchovy detí matkou, deti nemali záujem o styk s otcom, ale chceli len peniaze, klamú a podvádzajú. Ďalej opisuje majetkové pomery navrhovateľky a jej matky. Podotkol, že navrhovateľka nepredložila súdu dôveryhodné dôkazy ani o štúdiu v zahraničí, keď na pojednávaní 18.06.2018 uviedla, že nástup na univerzitu má presne 24.08.2018 a až dňa 10.08.2018 vzala návrh na zvýšenie výživného späť. Dňa 18.06.2018 musela vedieť, či má dostatok finančných prostriedkov, a preto je dôvod predpokladať, že zo strany navrhovateľky išlo o podvod, aby sa na jeho úkor obohatila. Nevlastní žiadne nehnuteľnosti, je chronicky chorý a má dlhy. Má vyživovaciu povinnosť voči dvom maloletým deťom. Súd prvej inštancie nezistil správne skutkový stav a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhuje zmeniť napadnutý rozsudok tak, že jeho vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke zruší počnúc dňom 01.07.2017.

8. V zákonom stanovenej lehote podala odvolanie navrhovateľka proti dopĺňaciemu rozsudku ohľadne priznania odmeny za prekladateľské úkony a náhrady výdavkov prekladateľovi. Podľa presvedčenia navrhovateľky rozsudok je nesprávny a nezákonný a záver súdu vychádza z nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci. Zdôrazňuje, že trovy prekladu vznikli z dôvodu výslovnej požiadavky povinného, ktorý nesúhlasil s tým, aby preklad listín z anglického jazyka do slovenského jazyka zabezpečila samotná navrhovateľka a práve povinný trval na úradnom preklade a na základe požiadavky povinného bol ustanovený prekladateľ. Teda trovy prekladu zapríčinil povinný. Podľa jej názoru ustanovenie § 259 CSP nemožno aplikovať na trovy úradného prekladu pre prekladateľa, a to ani analogickým použitím tohto ustanovenia. Podľa § 155 ods. 2 CSP trovy spojené s tým, že strana koná v materinskom jazyku alebo v jazyku, ktorému rozumie, znáša štát. Do 30.04.2017 znášal štát len náhradu nákladov spojených s tlmočením. S účinnosťou od 01.05.2017 však v zmysle už citovaného ustanovenia trovy spojené s tým, že strana koná v materinskom jazyku znáša štát. Uvedené platí bez ohľadu na to, či sa jedná o trovy spojené s tlmočením alebo s prekladom. Trovy prekladu podaní/dôkazov teda hradí štát, čo je zrejmé aj z dôvodovej správy k novele CSP. Navrhuje v tejto časti rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť.

9. Navrhovateľka a povinný navzájom k odvolaniam druhého účastníka nepodali žiadne vyjadrenie.

10. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (34 CSP), po zistení, že odvolanie podali včas účastníci konania proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozhodnutie v rozsahu § 65, § 66 a § 67 CMP a rozsudok v časti zrušenia vyživovacej povinnosti povinného podľa § 388 CSP zmenil tak, že zrušil vyživovaciu povinnosť povinného voči navrhovateľke počnúc dňom 22.02.2018 a vo zvyšnej časti vzájomný návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti zamietol. Rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým navrhovateľku zaviazal zaplatiť prekladateľovi odmenu za prekladateľské úkony a náhradu výdavkov v rozsahu 100% podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

11. V preskúmvanej veci bolo zistené, že o vyživovacej povinnosti povinného voči navrhovateľke bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 5P/27/2011-2006 zo dňa 30.01.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 9CoP/46/2012-60 zo dňa 21.06.2012, kedy bol povinný zaviazaný prispievať na výživu navrhovateľky mesačne sumou 80,- eur. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 28.06.2012. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že navrhovateľka v roku 2017 ukončila stredoškolské štúdium na Evanjelickom lýceu v Bratislave. V období od 20.9.2017 do júna 15.6.2018 absolvovala spojený jednoročný internátny študijno-formačný program Kolégia Antona Neuwirtha, ktorý zahŕňal kurzy Morálna filozofia, Kresťanstvo a kultúra, Politická filozofia, Slovenská história 19. a 20. storočia, Úvod do teológie, Umenie, interpretácia a my, Vybrané metafyzické problémy, kolokviá s inšpirujúcimi osobnosťami, život v kresťanskej komunite. Z oznámenia New York University v Šanghaji zo dňa 15.02.2018 vyplýva, že navrhovateľka bola prijatá na štúdium na danú univerzitu v školskom roku 2018/2019. Následne podľa vyjadrenia navrhovateľky bola nútená nástup na uvedenú univerzitu presunúť na budúci školský rok, a to na september 2019 a z tohto dôvodu zobrala svoj návrh na zvýšenie výživného späť, nakoľko v medziobdobí bude pracovať. Povinný vo vyjadrení k návrhu na zvýšenie výživného doručené súdu dňa 22.02.2018 podal vzájomný návrh, v ktorom navrhol zrušiť jeho vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke s účinnosťou od 01.09.2017, ktoré následne podaním zo dňa 22.06.2018 upravil, že žiada zrušiť vyživovaciu povinnosť od 01.07.2017, a to s poukazom na to, že navrhovateľka mala ukončiť stredoškolské štúdium a nepokračuje v príprave na budúce povolanie riadnym štúdiom.

12. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

13. Z hľadiska posúdenia zániku vyživovacej povinnosti jednoznačnejšia je situácia, keď dieťa získa pravidelný príjem, či už zo závislej činnosti, podnikateľskej činnosti a podobne. Ako okolnosť, keď trvá vyživovacia povinnosť rodičov, sa tradične akceptuje štúdium. Aplikačná prax v súvislosti s touto otázkou vyvodila záver, že pre nadobudnutie schopnosti samostatne sa živiť sú dané podmienky ukončením jedného štúdia toho istého stupňa a z tohto hľadiska nepovažovala za relevantné napríklad ďalšie štúdium na vysokej škole, ktoré nie je riadnym pokračovaním v štúdiu. V danej veci je jednoznačne preukázané, že navrhovateľka v júni 2017 ukončila stredoškolské štúdium na Evanjelickom lýceu v Bratislave. Následne nepokračovala v sústavnej príprave na budúce povolanie v štúdiu na vysokej škole. Kolégium Antona Neuwirtha v Ivanke pri Dunaji nie je zakomponované v sieti škôl a školských zariadení Slovenskej republiky, ktoré majú oprávnenie uskutočňovať výchovu a vzdelávanie podľa zákona č. 254/2008 Z.z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Rovnako nie je ani v zozname vysokých škôl na Slovensku v zmysle zákona č. 131/2002 Z.z. Z pravidiel spoločného života v Kolégiu Antona Neuwirtha vyplýva, že kolégium je skupina ľudí, ktorí sledujú spoločné ciele a pracujú v rámci vzájomnej dôvery a rešpektu. Členovia kolégia sa preto dobrovoľne zavazujú dodržiavať isté pravidlá, ktoré im pomáhajú dosahovať cieľ života v kolégiu. Kolégium je nezávislá vzdelávacia inštitúcia zameraná na výchovu spoločensky angažovaných mladých ľudí v duchu kresťanských hodnôt a kultúrneho odkazu západnej civilizácie. Štúdium na Kolégiu bolo jednoročné a prebiehalo formou večerných seminárov (pondelok od 17.00 hod. do 21.00 hod., utorok od 17.00 hod. do 21.00 hod. a štvrtok od 17.00 hod. do 21.00 hod.) a povinných dvoch rozvojových víkendov v mesiaci. Takéto štúdium nie je možné hodnotiť ako sústavnú prípravu na budúce povolanie zo strany navrhovateľky, nakoľko jedná sa iba o určitý kurz, ako sama uvádzala, na zdokonalenie sa v anglickom jazyku, kde študovala filozofiu a politické vedy a štýl tohto štúdia je obdobný typu štúdia na zahraničných vysokých školách. nejde o riadne denné štúdium. Podľa názoru odvolacieho súdu riadna príprava na budúce povolanie môže byť akceptovaná štúdiom na strednej škole a na vysokej škole v dennej forme. Pokiaľ navrhovateľka mala záujem študovať v zahraničí, už počas štúdia strednej školy sa mala pripravovať na štúdium v zahraničí. Je to práve stredná škola, ktorá pripravuje študentov na štúdium na vysokej škole. Z uvedených dôvodov nie je možné akceptovať absolvovanie spojeného jednoročného internátneho študijného-formačného programu Kolégia navrhovateľkou ako prípravu na budúce povolanie. Tým, že navrhovateľka riadne nepokračovala po skončení stredoškolského štúdia v štúdiu na vysokej škole, zanikla povinnosť povinného prispievať na jej výživu.

14. Na zánik vyživovacej povinnosti nemá žiaden vplyv skutočnosť, kedy bolo naposledy rozhodované o vyživovacej povinnosti a v akej výške bolo výživné stanovené.

15. Podľa § 78 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine, okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

16. V predmetnom prípade sa jedná o zrušenie vyživovacej povinnosti na plnoletú dcéru - navrhovateľku a nakoľko povinný podal návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti až podaním vzájomného návrhu, ktorý bol doručený súdu dňa 22.02.2018, nie je možné zrušiť jeho vyživovaciu povinnosť spätne. Odvolací súd vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu súdom prvej inštancie, zmenil rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP tak, že zrušil vyživovaciu povinnosť povinného voči navrhovateľke dňom podania návrhu, teda dňom 22.02.2018, keď absolvovanie štúdia na Kolégiu Antona Neuwirtha navrhovateľkou nepovažoval za riadne pokračovanie v príprave na budúce povolanie.

17. Pokiaľ ide o odvolanie navrhovateľky v časti zaviazania, aby nahradila odmenu a hotové výdavky prekladateľa, odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie a v podstatných otázkach naň odkazuje podľa § 387 ods. 2 CSP. S odvolacou námietkou navrhovateľky, že podľa § 155 ods. 2 CSP trovy spojené s tým, že strana koná v materinskom jazyku alebo v jazyku, v ktorom rozumie, znáša štát, odvolací súd nesúhlasí, že na daný prípad je uvedené aplikovateľné. V predmetnej veci je jednoznačné, že materinským jazykom oboch účastníkov konania je slovenčina. Navrhovateľka však do konania o jej návrhu na zvýšenie vyživovacej povinnosti predložila listinné dôkazy v anglickom jazyku, ktorý návrh napokon zobrala späť. Súd prvej inštancie preto správne postupoval analógiou uplatňovaním ustanovení § 256 ods. 1 a § 259 CSP a uložil navrhovateľke povinnosť zaplatiť odmenu a hotové výdavky prekladateľke, ktorá vykonala preklad ňou predložených dôkazov. Jednalo

sa o dôkazy, ktoré predložila sama na preukázanie svojich tvrdení a napokon v konaní ani riadne nepokračovala, preto zavinila vznik týchto trov.

18. O trovách konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 396 ods. 2 CSP, aplikujúc ustanovenie § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákona neustanovuje inak. Ustanovenia upravujúce konanie o vyživovacej povinnosti rodičov voči svojim deťom neustanovuje inak. Nejedná sa o prípad upravený v § 53 CMP (určenie rodičovstva a notárske úschovy) a v danom prípade neskúmal okolnosti, na základe ktorých by sa javili spravodlivé priznať náhradu trov konania (§ 55 CMP), nakoľko si účastníci konania neuplatnili nárok na náhradu trov konania. Preto rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

19. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)